

N:o 133.

Af Herr C. Magni: Om förändrad lydelse af § 41 i Konkurslagen.

Så väl inom Riksdagen, som desto mer bland allmänheten, förspörjes missbelåtenhet med föreskriften i 41 § af gällande konkurslag i hvad den lemnar ovilkorlig föreskrift derom, att rätten eller domaren skall förordna någon lämplig person att i konkurssaker vara rättens ombudsman. Härigenom påtvingas borgenärer och sysslomän ett obehöfligt förmynderskap, som gör nämnda föreskrift helt och hållet olämplig i sin ovilkorliga form. Då, såsom jag anser, det ofvan antydda förmynderskapet icke är af behovet påkalladt, är föreskriften onödig, emedan i de flesta fall allt hvad som uppdragits åt rättens ombudsman att i konkurssaker vidgöra utan risk kan öfverlemnas åt gode män och sysslomän, och skadlig, emedan deraf förorsakas en tillökning i förvaltningsomkostnaderna, hvilken utan gagn belastar boets tillgångar.

Min åsigt är således, att det bör öfverlemnas åt borgenärerne sjelfva att besluta, huruvida rättens ombudsman skall förordnas eller icke. Först sedan derom af vederbörande blifvit fattadt beslut bör det tillkomma rätten eller domaren att förordna rättens ombudsman. I enlighet med hvad jag ofvan anfört vill jag vördsamt föreslå:

att Lag-Utskottet ville till Riksdagen inkomma med förslag till sådan förändrad lydelse af 41 § af gällande konkurslag, att åt borgenärerne i konkurs öfverlemnas rättighet att besluta om huruvida rättens ombudsman skall förordnas eller icke, äfvensom att föreslå de förändringar i konkurslagen, som af förstnämnda förslagets antagande blifva en följd, samt att Riksdagen

för sin del antager lagförändringar, hvarigenom ofvannämnda syftemål vinnes.

Om remiss anhålles.

Stockholm den 26 Januari 1878.

Carl Magni.

Häruti instämmer

J. August Sjö.

N:o 134.

Af Herr C. Magni: Om införseltull å artikeln pressjäst.

Vid 1873 års riksdag väcktes inom denna Kammare motion derom, att pressjäst måtte åsättas en införseltull af sex öre per skålpund. Denna motion vann visserligen icke då Riksdagens bifall, men då de till stöd för densamma anförda skäl under senaste åren ytterligare vunnit i styrka, har jag dess hellre ansett detta förslag böra återupptagas, som här är fråga att gent emot en utländsk konkurrens understödja en för vårt land lika naturlig som särskildt för vårt jordbruk nyttig industri, hvilken nu för sitt fabrikat icke allenast är i saknad af hvarje skydd, utan derjemte för en af de råmaterialier, som till betydligare kvantiteter ingå i pressjästen, nemligen för potatismjölet, måste erlægga importtull med 6 öre per skålpund. Bevillnings-Utskottet vid sistlidna riksdag betecknar denna den svenske pressjästfabrikantens ställning såsom egendomlig, och nekas kan icke att, då man känner, att den i handeln förekommande pressjästen i allmänhet innehåller en tredjedel potatismjöl och derutöfver, det förefaller högst besynnerligt, att den svenske pressjästfabrikanten skall inom vårt eget land vara i så måtto sämre stäld än den utländske, som den förre för hvarje skålpund jäst han säljer är underkastad en extra beskattning af åtminstone 2 öre, eller, med andra ord, den utländska jästimporten, till förfång för den inhemska fabrikationen, omhuldas med en premie af minst 2 öre